Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 286 990 van 31 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN**
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, en op X 1979 te zijn geboren te X. U heeft uw ouders nooit gekend, en groeide op in een weeshuis te Irrura. U heeft enkel af en toe 1 broer van uw moeder ontmoet, maar voor het overige heeft u geen weet van enige andere familieleden in Nigeria. U liep school in Nigeria, en beëindigde uw studies secundair onderwijs in het jaar 1996. Nadien begon u te werken als mekanieker, een job die u deed tot omstreeks het jaar 2002. Toen u nog in de kostschool zat, wanneer u ongeveer 15 jaar oud was, had u voor het eerst seksuele betrekkingen met een andere man. Drie halfbroers van de familie Ul., die ook in de school zaten, leerden u om seks te hebben met elkaar.

U wilde dit eerst niet, maar er werd u geld en cadeaus aangeboden, waardoor u toch instemde. Vanaf omstreeks het jaar 2002 ging u vaak tijdens het weekend logeren in het familiehuis van de familie Ul., terwijl u in de week nog steeds in het weeshuis woonde. U werkte niet langer, en liet zich onderhouden door de halfbroers waarmee u een seksuele relatie onderhield. U onderhield seksuele relaties met drie van de halfbroers, maar voornamelijk met K. en R.. Op een dag in februari 2007, wanneer u de liefde aan het bedrijven was met K., werden jullie echter betrapt. Jullie werden beiden naar de koning gebracht, die beval om jullie naar de politie te brengen. U werd gedurende een drietal maanden opgesloten in het politiekantoor te Irrura, en nadien drie maanden te Ubaja. K. stierf in detentie. Wanneer men u wou overbrengen naar Uzala om u te berechten, wist u echter te ontsnappen. U rende de bossen in en ging nadien naar de stad Port Harcourt. Na een verblijf van drie maanden te Port Harcourt, reisde u verder naar Kano, waar u een tweetal maanden verbleef, en nadien naar Niger. U reisde verder via Niger waar u ongeveer een jaar verbleef, naar Libië waar u ongeveer 2 jaar en 8 maanden bleef, en nadien de Middellandse zee over, waarna u aankwam in Italië in het jaar 2011. U diende er een verzoek om internationale bescherming in en verkreeg er een verblijfsvergunning op basis van humanitaire redenen die geldig was tot 04/04/2018. In het jaar 2013 diende u een verzoek om internationale bescherming in te Zwitserland. U kreeg er voorlopig verblijfsrecht op basis van medische gronden. Op 12 oktober 2017 diende u dan weer een verzoek om internationale bescherming te Duitsland in, die het verzoek verwierp als ontoelaatbaar. Na een verblijf van een tweetal jaren in Duitsland, reisde u via Frankrijk naar België, waar u een verzoek om internationale bescherming indiende op 31 december 2019.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit het schrijven vanwege uw advocate d.d. 03/12/2021, en het medisch attest vanwege dr. V.d.D. blijkt immers dat u, omwille van een medische aandoening, het moeilijk heeft om gedurende langere periodes neer te zitten. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u meegedeeld dat er rekening zal worden gehouden met uw medische problematiek, er minstens om het uur gepauzeerd zal worden, het u volledig vrij staat om op te staan en rond te wandelen in het lokaal tijdens het persoonlijk onderhoud, en het u ook vrijstaat om extra pauzes te vragen wanneer u dit nodig acht. U werd er daarbij nogmaals op gewezen zeker niet te twijfelen om aan te geven dat u een pauze wilt, wanneer het te vermoeiend wordt voor u. U gaf daarbij aan niet perse een pauze nodig te hebben, maar enkel af en toe te moeten rechtstaan. Er werd u daarop bevestigd dat dit geen enkel probleem is en u vrij bent dit te doen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Vooreerst dient vastgesteld dat uw verklaring homoseksueel te zijn, niet geloofwaardig kan worden bevonden, en u doorheen uw verklaringen geenszins aannemelijk wist te maken dat u homoseksueel zou zijn.

*U verklaarde dat u in het jaar **2002** ophield met werken in Nigeria, u vrienden had wiens vader geld bezat, jullie samen uitgingen en naar feestjes gingen, en u 'dingen' met hen deed waardoor u zich niet kon concentreren op werken (Notities persoonlijk onderhoud – verder 'NPO' – p. 8). Gevraagd of u dan bij hen*

*inwoonde, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat u **sinds het jaar 2003** weekends in hun familiaal huis zou doorbrengen, terwijl u in de week nog steeds in het weeshuis woonde alwaar u opgroeide [ondanks het feit dat u toen, in 2003, reeds 24 jaar oud was] (NPO, p. 9). Gevraagd of u dan niet werkte in die periode, antwoordde u geen werk te hebben gehad. Gevraagd hoe u dan aan een inkomen kwam, en waarvan u leefde, antwoordde u – vaagweg – dat 'ze' u een 'spel' leerden, en u met hen bevriend raakte. Gevraagd wat ze u dan leerden, antwoordde u 'hoe je seks hebt, we sliepen met elkaar'. Gevraagd wie 'ze' zijn, antwoordde u dat het drie halfbroers van de familie Ol. betreffen – R., K. en J. – en jullie soms samen seks hadden met elkaar (NPO, p. 9 en 10). Gevraagd of u dan met alle drie deze personen een relatie had, antwoordde u vaagweg dat jullie het 'samen deden' en er enkel jongens in de kostschool zitten (NPO, p. 10). Ter verduidelijking gevraagd of jullie dan samen naar school gingen, gezien u plots de kostschool vermeldt in deze context – gaf u aan dat u samen met hen school liep in de kostschool, ze na het semester terug naar huis gingen en u dan met hen bevriend was en naar hun huis ging – een uiterst bevreemdende verklaring, gezien u eerder verklaarde pas vanaf het jaar 2003 hun huis te hebben gefrequenteerd – wanneer u reeds 24 jaar oud was – en u uw studies secundair onderwijs reeds beëindigde in het jaar 1996 (NPO, p. 7). Gevraagd om meer te vertellen over deze familie – Ul. – antwoordde u dat het uw vrienden zijn, en hun vader rijk is en een bedrijf heeft (NPO, p. 11). Gevraagd of uw relatie met elk van hen dezelfde was, dan wel of u met een van hen intiemer [closer] was, antwoordde u weinig verhelderend dat u slechts met drie van hen intiem was, en ook hun vader u kent (NPO, p. 12). Nogmaals gevraagd of u even intiem was met alle drie, antwoordde u de vraag ontwijkend dat u intiem was met hen (NPO, p. 13). Gevraagd of u één van hen uw partner zou noemen, antwoordde u dat er twee uw partner waren, namelijk K. en R.. Gevraagd wat dat voor u betekent, wanneer u zegt dat ze uw partner waren, verklaarde u – nogal oppervlakkig – dat zij u zaken leerden over seks, en u dingen leerden die u nog niet kende. In een poging enig zicht te krijgen op de manier waarop deze homoseksuele relatie tot stand zou zijn gekomen, gevraagd hoe dit alles begon, verklaarde u dat het begon wanneer jullie in het weeshuis waren, ze u kwamen groeten, ze toonden dat ze 'zo en zo' deden met hun vrienden, u een crème gaven, en 'dingen' met u begonnen doen. **Het dient reeds opgemerkt dat de manier waarop u uw eerste ontmoeting met deze personen omschrijft, en de manier waarop zij klaarblijkelijk meteen begonnen te vertellen over seks met andere vrienden, en het aanbrengen van een crème, geenszins overtuigt.** Gevraagd wanneer dit is begonnen, antwoordde u in **2001**. Gevraagd of u zich voorheen ooit al aangetrokken gevoeld had tot een andere man, antwoordde u ontkennend en voegde u eraan toe dat 'zij degenen zijn die het u geleerd hebben'. U gaf verder aan voorheen nooit enige relatie te hebben gehad, en u herhaalde dat zij het waren die u 'alles leerden'. U erop gewezen dat u toen reeds in uw twintigerjaren was, en u eerder verklaarde gestopt te zijn met schoollopen na het beëindigen van uw studies secundair onderwijs, verklaarde u dan weer dat het in de kostschool begon, u zich niet alles kunt herinneren, maar u wel weet dat het toen begon. Gevraagd hoe oud u dan was toen u voor het eerst een dergelijke ervaring had – seksuele betrekkingen met een andere man – antwoordde u dat u toen 15 jaar oud was. **Dit zou dan weer moeten betekenen dat u uw eerste homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad omstreeks het jaar 1994, ondanks uw eerdere verklaringen dat uw seksuele relatie met de broers O. begonnen zou zijn in het jaar 2003, dan wel in 2001.** In een verdere poging een beter beeld te verkrijgen van de manier waarop uw homoseksuele relatie zou zijn begonnen, en hoe u uw ontluikende homoseksualiteit beleefde, gevraagd hoe het dan verliep die eerste keer dat u door hen [de halfbroers Ol.] benaderd werd, antwoordde u dat ze elke vrijdag kwamen, u cadeautjes gaven en u benaderden, en u 'die dingen leerden' (NPO, p. 14). Gevraagd hoe ze daar dan mee begonnen, hoe ze dat aanbrachten, verklaarde u – geenszins getuigend van een werkelijk beleefde situatie, noch enigszins een poging ondernemend om te duiden op welke manier u ertoe kwam een eerste keer homoseksuele betrekkingen te hebben, en hoe de broers Ol. dit aangebracht zouden hebben bij iemand waarvan zij niet weten of deze homoseksueel is – dat ze u zeiden dat jullie zalf nodig hadden voor jullie anus, en dat hij u crème zou geven zodat u zich zou insmeren. Gevraagd waar u dan allemaal aan dacht, wanneer zij dit u voorstelden, antwoordde u de vraag simpelweg negerend, dat zij eerst hun anus insmeerden, jullie zo begonnen en het bij elkaar deden. Opnieuw gevraagd wat u er zelf over dacht, wanneer u voorgesteld werd seks te hebben met deze mannen, en wat u daar toen zelf over vond, antwoordde u dat u hen eerst zei het niet te willen doen, maar u het dan toch deed omdat u geld en kledij van hen kreeg. Gevraagd of u het dan enkel voor het geld deed, dan wel ook omwille van andere redenen, antwoordde u de vraag volledig ontwijkend dat het uw vrienden zijn, als familie zijn voor u, en u met hen opgroeide – een verklaring die evenwel vreemd is, gezien u eerder verklaarde pas sinds 2001-2003 in contact te zijn gekomen met deze familie, en pas sinds 2003 weekends in hun familiaal huis doorbracht.*

Gevraagd of u eerder al nagedacht had over seksuele betrekkingen met andere mannen, voor u dit 'leerde' van K., antwoordde u dat hij het u leerde, u er niets over wist, hij met het idee kwam en het dan leerde aan u (NPO, p. 16). Gevraagd of u daar voorheen ooit al over nagedacht had, antwoordde u ontkennend, en voegde toe dat u het niet kende, en hij [K.] het was die met het idee kwam. Gevraagd of u zichzelf

homoseksueel zou noemen, antwoordde u dat dat de reden is waarom u Nigeria verliet. U gewezen op uw verklaringen dat K. het u 'leerde', en gevraagd of u het zelf ook wou, antwoordde u dat u het niet wou, maar u cadeautjes kreeg van hem, en u hem dan volgde. Nadien meermaals gevraagd of u zich op heden aangetrokken voelt tot ander mannen, slaagt er u niet in een zinnig antwoord te formuleren. Gevraagd waaraan u allemaal dacht wanneer u voor het eerst besefte, van uzelf, dat u zich aangetrokken voelt tot andere mannen, antwoordde u enkel dat hij [K.] u alles leerde. U erop gewezen dat naar uw gedachten gevraagd wordt, verklaarde u dat uw vriend u 'het idee leerde' en u gevolgd bent. U gewezen op het maatschappelijk taboe op homoseksualiteit in Nigeria, en gevraagd wat u er dan van vond wanneer hij [K.] u die dingen leerde, antwoordde u enkel vaag en oppervlakkig, dat jullie het deden voor het plezier en hij u drank en marihuana gaf (NPO, p. 17). U herinnerd aan uw verklaring dat jullie vaak het weekend samen doorbrachten, en gevraagd hoe zo'n weekend dan verliep, wist u enkel opnieuw vaagweg te verklaren dat jullie zouden drinken, op restaurant gaan, marihuana roken en feestjes houden. U voegde er, bevreemdend genoeg, aan toe dat jullie dan de volgende dag samen naar de kerk zouden gaan, waarna hij u terugbracht naar het weeshuis.

Het dient vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid –en relaties. Afgezien van de volstrekt tegenstrijdige verklaringen betreffende het moment in uw leven waarop u beweerdelijk voor het eerst homoseksuele betrekkingen zou hebben gekend – 1994, 2001 of 2003 – blijkt u voorts geenszins in staat om nog maar enige blijk te geven van een werkelijk beleefd gevoelsleven, dan wel enige gedachte of reflectie te hebben gehad of ervaren, bij de ervaringen die u schetst met betrekking tot de ontluikende bewustwording van uw homoseksuele geaardheid. U beperkt zich enkel tot de bevreemdende verklaringen dat, hoewel u aanvankelijk niet openstond voor homoseksuele betrekkingen, u het toch deed omwille van economische redenen, en u het op die manier 'geleerd' zou hebben. U stelt een homoseksuele geaardheid als het ware voor als iets dat men 'aangeleerd' kan krijgen, waar voorts geen enkele zelfreflectie bij komt kijken, dan wel reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo zijnde in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse. Telkens wanneer dieper ingegaan werd op de wijze waarop u uw homoseksuele partners zou hebben leren kennen, en hoe dit alles is verlopen, geraakt u niet verder dan het oppervlakkig beschrijven van seksuele handelingen die zij u voorstelden en aangeleerd zouden hebben. Uw verklaringen overtuigen dan ook allesbehalve**. *Immers, dat uw besef en bewustwording van de realiteit waarmee u zich geconfronteerd zag, op geen enkele wijze aanleiding zou geven tot enige reflectie of ervaren gevoelsleven, omdat andere mensen het toch niet weten zolang u het verborgen houdt, en jullie het gewoon 'om het plezier' deden, overtuigt niet, en geeft enkel opnieuw blijk van uw onvermogen om de wijze waarop u zich van uw homoseksuele geaardheid bewust werd, de moeilijke situaties waarmee u zich mogelijks geconfronteerd zag en de afkeurende houding van de onmiddellijke omgeving, te schetsen en te duiden.* **Bovenstaande verklaringen zijn danig vaag en beknopt, en lichten op geen enkele wijze toe hoe u zich bewust zou zijn geworden van uw ontluikende homoseksuele geaardheid. Bovendien stelt u homoseksualiteit voor als iets dat men 'aangeleerd' kan krijgen, waarbij u zich verder klaarblijkelijk geen enkele vraag stelde, hetgeen geenszins weet te overtuigen. Er kan enkel vastgesteld worden dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid op geen enkele wijze weet toe te lichten, te concretiseren en contextualiseren, dan wel enigszins aannemelijk te maken.

Bovenstaande vaststellingen, waaruit blijkt dat de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig bevonden kan worden, worden enkel verder bevestigd in onderstaande vaststellingen betreffende uw verklaringen afgelegd in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Zwitserland en te Duitsland.

Aan het begin van het persoonlijk onderhoud voor het CGVS gevraagd of u bij uw eerdere verzoeken in Italië, Zwitserland en Duitsland, dezelfde redenen aanhaalde ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, als hier in België, antwoordde u bevestigend (NPO, p. 5). Gevraagd of er zaken zijn die u daar anders vertelde, antwoordde u ontkennend. Gevraagd of u er alles uitlegde, zoals u ook uitlegde bij uw eerste interview [voor de Dienst Vreemdelingenzaken], antwoordde u bevestigend. U erop gewezen dat het CGVS uw dossiers in deze verschillende landen kan opvragen, en het dan ook van belang is dat u zelf aangeeft indien u er zaken anders verteld zou hebben, en u hierover eerlijk bent, antwoordde u dat u gezegd heeft wat u gezegd heeft.

Echter, dient vooreerst te worden opgemerkt dat u, noch in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Zwitserland in het jaar 2013, noch in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Duitsland in het jaar 2017, op enig moment verklaarde homoseksueel te zijn. U haalde dit motief op geen enkele wijze aan in het kader van deze verzoeken om internationale bescherming. U

gevraagd of u bij uw eerdere verzoeken om internationale bescherming uw homoseksuele geaardheid heeft vermeld, antwoordde u bevestigend dat u dat gezegd heeft (NPO, p. 23). U gewezen op de vaststelling dat dit geenszins blijkt uit uw Duits en Zwitsers asieldossier, antwoordde u dat u het wel heeft gezegd in Zwitserland, maar niet in detail. Er kan echter, op grond van de informatie die het CGVS ontving vanwege de Zwitserse asieldiensten [een kopie van het interview dat u er aflegde (verder: 'Audition'), alsook van de door de Zwitserse autoriteiten genomen beslissing – toegevoegd aan het administratieve dossier], enkel vastgesteld worden dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Zwitserland, op geen enkele moment verklaarde homoseksueel te zijn, dan wel iéts te hebben vermeld dat in die richting zou moeten wijzen. U erop gewezen dat u tijdens het interview dat u aflegde voor de Zwitserse asielautoriteiten verklaarde in de toekomst een vrouw te willen om een familie mee te stichten (zie 'Audition', p. 5, vraag 26), antwoordde u simpelweg ontkennend en stelt u dat niet gezegd te hebben. U erop gewezen dat u dat wel degelijk zei en dat we de door u in Zwitserland afgelegde verklaringen, ook gewoon aan u kunnen tonen, herhaalde u dat niet gezegd te hebben en verklaart u dat het een vergissing moet zijn. U erop gewezen dat u in Zwitserland economische motieven aanhaalde als reden waarom u Nigeria verliet, ontkende u dit (NPO, p. 24).

Het dient echter vastgesteld dat u in Zwitserland verklaarde dat u Nigeria heeft verlaten omwille van gezondheidsredenen, alsook omdat u te weinig geld verdiende (Audition, p. 4). U werd er meermaals gevraagd wat er u zou verhinderen om naar Nigeria terug te keren, waarop u enkel aangeeft gezond te willen worden, en nadien werk te vinden in Europa. Op geen enkel moment haalt u homoseksualiteit als motief aan. Uw loutere ontkenning van de door u afgelegde verklaringen in Zwitserland, overtuigt dan ook allerminst.

Op grond van de informatie die het CGVS ontving vanwege de Duitse asieldiensten [een kopie van het interview dat u er aflegde (verder: 'Anhörung'), een kopie van de door de Duitse autoriteiten genomen beslissing, en een kopie van het beroep dat u aanhangig maakte tegen de negatieve beslissing van de Duitse asielinstanties – toegevoegd aan het administratieve dossier], kan opnieuw enkel vastgesteld worden ***dat u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming te Duitsland, op geen enkel moment verklaarde homoseksueel te zijn, dan wel iéts te hebben vermeld dat in die richting zou moeten wijzen. U verklaarde er Nigeria verlaten te hebben omdat er niemand was om voor uw jongere broers en zussen te zorgen, en u daarom naar Libië ging om er werk te zoeken, om zo uw familie te ondersteunen*** *(Anhörung, p. 4).*

Er kan niet ingezien worden waarom iemand die beweerdelijk, na te zijn gearresteerd en opgesloten op beschuldiging van homoseksualiteit te Nigeria en omwille van deze reden zijn land te hebben moeten ontvluchten in het jaar 2007, pas bij een vierde verzoek om internationale bescherming in een vierde land, een 13-tal jaren na het verlaten van Nigeria, voor het eerst zou aangeven Nigeria te hebben moeten ontvluchten omwille van deze reden. De totale afwezigheid van enige verklaringen omtrent uw beweerde homoseksualiteit, in het kader van voorgaande verzoeken om internationale bescherming, doen dan ook volkomen afbreuk aan de hierboven reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaring homoseksueel te zijn.

Volledigheidshalve dient er ook op gewezen dat u in het kader van uw verzoeken in Zwitserland en Duitsland, verklaringen aflegde die manifest tegenstrijdig zijn aan uw verklaringen afgelegd in België, betreffende uw levensomstandigheden, uw woonplekken, familieleden, en netwerk in Nigeria.

U verklaarde voor de Belgische asielinstanties uw ouders nooit gekend te hebben, opgegroeid te zijn in een weeshuis – waar u gewoond zou hebben tot in uw twintiger jaren – en geen weet te hebben van enige broers of zussen die u zou hebben, daar u opgroeide in een weeshuis *(NPO, p. 5, en 7 en 'Verklaring DVZ', p. 9 punt 17).* ***U verklaarde enkel te hebben vernomen dat uw moeder Juliet geheten zou hebben, en dat ze stierf bij uw bevalling*** *(NPO, p. 12).*

In Zwitserland *verklaarde u dan weer dat u in Nigeria* ***samenwoonde met uw nonkel*** *in Edo State, bij wie u als elektricien werkte (Audition, p. 4 en 5), tot u* ***verhuisde naar Port Harcourt waar u als veiligheidsagent zou hebben gewerkt*** *tot het jaar 2005, waarna u* ***naar de stad Kano zou zijn verhuisd****, alwaar u woonde tot uw vertrek uit Nigeria in het jaar 2007 (Audition, p. 5 en 8).*
In Duitsland *verklaarde u dan weer* ***dat u bij uw ouders in het familiehuis te Irrura woonde, uw vader 'M.E. heette en uw moeder R.****, en deze nu beiden overleden zijn (Anhörung, p. 2 en 3). U verduidelijkte er dat uw vader stierf wanneer u nog een klein kind was, en uw* ***moeder overleed wanneer u in Italië was, op 8 mei 2013*** *(Anhörung, p. 4). Verder zei u er ook* ***2 zussen te hebben die in Lagos wonen,***

alsook een zus en een broer die in uw dorp van herkomst *[Irrura] wonen, naast* ***uitgebreide familie die eveneens in het dorp woont*** *(Anhörung, p. 3). Verder verklaarde u er dat u in 2003 verhuisd bent naar Port Harcourt, om er te werken als veiligheidsagent gedurende 4 jaren (Anhörung, p. 4). Zowel in Duitsland als Zwitserland verklaart u uw job als veiligheidsagent in Port Harcourt te hebben opgegeven nadat u en een collega 's nachts door dieven overvallen werden, waarbij uw collega om het leven kwam, waarna u naar Kano ging – volgens de versie van het verhaal dat u deed in Zwitserland, woonde u nadien – van 2005 tot 2007 – nog 2 jaren in Kano, volgens de versie van het verhaal dat u deed in Duitsland reisde u via Kano meteen door naar Niger (Audition, p. 5 en 6 + Anhörung, p. 4).*

Het dient geconcludeerd dat uw uiteenlopende en manifest tegenstrijdige verklaringen betreffende uw woonplekken in Nigeria, uw familieleden en uw netwerk in het land, volledig afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, afgelegd voor de Belgische asielinstanties, dat u nooit uw ouders heeft gekend, geen weet heeft van broers of zussen, en steeds in een weeshuis woonde in Nigeria. U heeft het door u geschetste profiel dan ook allesbehalve aannemelijk weten te maken. Deze vaststelling versterkt enkel verder de hierboven reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bewering homoseksueel te zijn en homoseksuele relaties te hebben gehad in Nigeria, gezien ook geen enkel geloof kan worden gehecht aan de omstandigheden waarin en de momenten waarop u deze relaties aangegaan zou zijn, dan wel zich van uw homoseksuele geaardheid bewust zou zijn geworden [dan wel 'aangeleerd'].

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie ***EASO Nigeria Security Situation van juni 2021*** *https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021 en de* ***EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021*** *https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.*

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.
De ***overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja*** *zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.*

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er

voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen in acht genomen, kan er geen enkel geloof worden gehecht aan de door u, in het kader van uw verzoek om internationale bescherming in België, afgelegde verklaringen. Het dient dan ook te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Wat betreft de door u neergelegde documenten dienen volgende vaststellingen gedaan. Wat betreft de door u neergelegde foto's, waarop u te zien bet met vrienden van u, verklaarde u dat er vooral vrienden van u uit Zwitserland op te zien zijn, waaronder uw voormalige homoseksuele partners Eu. uit Sri Lanka en H. uit Afghanistan. Echter, kan op grond van bovenstaande vaststellingen geenszins geloof gehecht worden aan de door u voorgehouden homoseksuele geaardheid –en relaties. Deze foto's – waarop enkel personen te zien zijn die elkaar schijnbaar kennen – brengen dan ook niets bij, en bevatten geen enkele aanwijzing dat u een liefdesrelatie zou onderhouden met gelijk wie van de op deze foto's voorkomende personen.

Wat betreft het medisch attest d.d. 02/12/221 vanwege dr. V.d.D., kan enkel vastgesteld worden dat u medische problemen heeft ter hoogte van de lende. Voor het overige brengt dit document niets bij.

Wat betreft de medische documenten die aantonen dat u lijdt aan tuberculose, alsook de door geuite vrees geen adequate behandeling te zullen kunnen krijgen in Nigeria (NPO, p. 24), dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 december 2021. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de navolgende schendingen:
"*Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen1, B.S. 31 december 1980.*
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur
Schending van artikel 3 EVRM".
Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:
"[…]
Verwerende partij geen geloof te hechten aan de seksuele geaardheid van verzoekende partij en verwijt haar geen duidelijk beeld te scheppen over wanneer zij haar eerste seksuele relaties had met mannen en verwijt haar weinig doorleefde verklaringen te hebben afgelegd – quod certe non: […]
Eerstens merkt verzoekende partij op dat zij niet heeft gezegd dat zij homoseksueel zou zijn, zij heeft gezegd dat zij zo gepercipieerd wordt door de Nigeriaanse samenleving. Dit is ook de reden waarom haar verklaringen over haar seksuele ervaringen niet 'doorleefd' overkwamen. Dit is ook de reden waarom zij

sprak over het feit dat de halfbroers 'Ol.' haar alles 'geleerd' hebben. Verzoekende partij wenst het nog steeds niet onder ogen te zien, maar zij dwongen haar aan om seks te hebben met hen, als tegenprestatie voor het feit dat zij haar financieel ondersteunden.
[…]
Uit het relaas van verzoekende partij blijkt dat het niet om een affectieve of liefdevolle relatie ging voor de broers, maar puur om lust en de seksuele daad. Verzoekende partij was makkelijk te manipuleren en had geen andere bron van inkomsten en 'verkocht' haar lichaam om te kunnen overleven.
Verzoekende partij is bijzonder slecht in jaartallen en het inschatten wanneer bepaalde gebeurtenissen hebben plaatsgevonden. Haar eerste seksuele relaties had zij in het jaar 2001 of 2003, zij kan zich dat niet meer zo goed herinneren, maar weet nog dat het op de kostschool was. Het is bijzonder lang geleden en verzoekende partij heeft erg veel meegemaakt in haar leven. Zij is in een weeshuis opgegroeid en heeft nooit liefde en affectie gekend, noch heeft zij ooit haar echte ouders ontmoet.
Zij was een makkelijk slachtoffer voor de broers Ol. die haar jarenlang seksueel hebben misbruikt tot zij op een dag betrapt werd toen zij seksuele relaties had met K. en de hele gemeenschap hierachter kwam en verzoekende partij als een homoseksueel bestempeld werd.
Het is aldus irrelevant of verwerende partij de geaardheid van verzoekende partij gelooft (zoals reeds aangehaald is zij geen homo).
De essentiële vraag is hoe zij door de Nigeriaanse samenleving en autoriteiten wordt gezien en welk gevaar dat inhoudt voor haar.
(Vermeende) Homoseksualiteit is immers strafbaar in Nigeria en deze groep van mensen lopen er imminent gevaar: […]
Verzoekende partij vreest dan ook dat als zij gedwongen wordt terug te keren naar Nigeria, zij er als een homosekueel veroordeeld zal worden en in de gevangenis terecht komen.

Verwerende partij verwijt verzoekende partij noch in Zwitserland noch in Italië gesproken te hebben over haar 'homoseksuele geaardheid':
Zoals verzoekende partij hierboven uiteen zette, heeft zij zich nooit als een homoseksueel geïdentificeerd. Dit is een jarenlang misbruik die zij heeft ondergaan, waar zij zeer moeilijk over praat. Pas in België heeft zij de moed bij elkaar geraapt om alles te vertellen wat haar is overkomen in Nigeria en waarom zij er werkelijk niet naar terug kan.
Verzoekende partij meent dan ook dat verwerende partij haar relaas onzorgvuldig onderzocht heeft en haar ten onrechte internationale bescherming heeft ontzegd.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.
Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.
De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.
Verwerende partij is op zijn minst onredelijk te werk gegaan bij de beoordeling van het asielgehoor en asielrelaas van verzoekende partij.

Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.
Daarom wordt dan ook in hoofdorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen."

<u>Beoordeling</u>

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:
"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt. Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Nigeriaanse samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven.

5. Blijkens de bestreden beslissing hecht verweerder geen enkel geloof aan de door verzoeker voorgehouden homoseksuele geaardheid en relaties, noch aan de problemen die hieruit beweerdelijk zouden zijn voortgevloeid.

De Raad sluit zich na kennisname van de elementen in het administratief aan bij de vaststellingen in de bestreden beslissing.

Dienvolgens blijkt:

- verzoeker legt volstrekt tegenstrijdige verklaringen af betreffende het moment in zijn leven – 1994, 2001 of 2003 – wanneer hij voor het eerst homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 7, p. 9, p. 13-14);
- verzoeker legt vage, ontwijkende en beknopte verklaringen af met betrekking tot de ontluikende bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid en geeft geen blijk van enige reflectie of gedachte over (de beleving van) zijn homoseksuele geaardheid in de context van zijn onmiddellijke omgeving en de homofobe Nigeriaanse samenleving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14-17);
- verzoeker komt niet verder dan oppervlakkige beschrijvingen van seksuele handelingen wanneer hij wordt bevraagd over de wijze waarop hij zijn homoseksuele partners heeft leren kennen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14);
- verzoeker stelt homoseksualiteit voor als iets dat men 'aangeleerd' kan krijgen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13, p. 15, p. 16);
- verzoeker heeft noch in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Zwitserland in 2013, noch in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in Duitsland in 2017 enige melding gemaakt van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, noch van de problemen die hieruit zouden zijn voortgevloeid, en geeft evenmin een bevredigende verklaring hiervoor (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24; interview bij de Zwitserse autoriteiten (hierna: 'Audition'); interview bij de Duitse autoriteiten (hierna: 'Anhörung'));
- verzoeker legt in het kader van zijn verzoeken om internationale bescherming in Zwitserland, Duitsland en België manifest tegenstrijdige verklaringen af aangaande zijn levensomstandigheden, woonplaatsen, familie en netwerk in Nigeria (verklaring DVZ, punt 7; notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, p. 7, p. 12; Audition, p. 4, p. 5, p. 6, p. 8; Anhörung, p. 2-4), wat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid en relaties nog versterkt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift niet de minste concrete poging onderneemt om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het geven van loutere *post factum* verduidelijkingen en aanpassingen ter verschoning van de vaststellingen in verband met zijn ongeloofwaardige homoseksuele geaardheid en relaties, het stellen bijzonder slecht te zijn in jaartallen, het uiten van persoonlijke excuses voor zijn nalatigheid zijn geaardheid in Zwitserland en Duitsland aan te halen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen en het poneren van een vrees voor vervolging op basis van landeninformatie. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger geciteerde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

6. Waar verzoeker in het verzoekschrift opeens oppert dat hij zichzelf nooit als een homoseksueel geïdentificeerd heeft, dient vastgesteld dat deze stelling geen grond vindt in het administratief dossier en voorkomt als een loutere *post factum* uitleg ter verschoning van de in de bestreden beslissing gedane terechte vaststellingen inzake de ongeloofwaardigheid van zijn homoseksuele geaardheid en relaties, en de daaruit voortvloeiende vermeende problemen in Nigeria.

Immers, uit verzoekers verklaringen, zowel bij de DVZ als bij het CGVS, blijkt duidelijk dat hij voorhoudt dat hij homoseksueel geaard is (zie onder meer: "[…] *Ik ben ook een homoseksueel.* […]", vragenlijst CGVS, vraag 3.5; "*Zou u zeggen dat u homoseksueel bent?*", "*Het is daarom dat ik vertrokken ben*.", "*U zegt dat hij het u leerde, zou zeggen dat u het ook zelf wou?*", "*Ik wil het niet maar hij gaf me cadeautjes en ik besloot hem te volgen. Ook in Europa heb ik nog niet met een vrouw gepraat*.", "*Zou u zeggen dat u aangetrokken bent tot mannen?*", "*Ja, overal waar ik ga, er zijn enkel mannen. Ik had geen goed leven in Europa*.", "*Bent u aangetrokken tot mannen, emotioneel en fysiek?*", "*Ja, de situatie in Europa waarin ik ben*.", "*Los van uw situatie, bent u zelf aangetrokken tot mannen, emotioneel, fysiek*.", "*Ja, ik ben nog nooit met een vrouw geweest, ik ben nog nooit met een vrouw geweest*.", notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Dat verzoeker vervolgens na kennisname van de motieven in de bestreden beslissing opeens stelt dat hij zichzelf nooit als homoseksueel heeft geïdentificeerd, maar louter zo wordt gepercipieerd omwille van het misbruik en de op lust beruste relatie met de broers Ol., is allerminst ernstig en kan geenszins worden gevolgd. Dit klemt te meer gezien de relaties met de broers Ol. niet de enige homoseksuele relaties waren die verzoeker beweerdelijk zou hebben gehad. Verzoeker beweerde

namelijk dat hij ook in Zwitserland homoseksuele relaties onderhield, met E. en H. (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18-20).

7. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij niet goed is met jaartallen en evenmin kan inschatten wanneer gebeurtenissen plaatsvonden. Deze loutere bewering biedt geen dienstig verweer tegen de vastgestelde manifeste tegenstrijdigheden in zijn verklaringen over de periode wanneer hij voor het eerst zijn homoseksuele geaardheid ontdekte. Verzoeker legt niet alleen tegenstrijdige verklaringen af over de periode, maar situeert zijn ontluikende homoseksuele geaardheid op incoherente wijze in het verloop van zijn eigen leven en belangrijke levensgebeurtenissen.

8. Voor zover verzoeker in het verzoekschrift nog stelt dat hij zich nooit als homoseksueel heeft geïdentificeerd en pas in België de moed had om over het jarenlang misbruik te praten, gaat hij voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing waaruit blijkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde dat hij zijn homoseksuele geaardheid en problemen die hieruit voortvloeiden wel degelijk had vermeld in Zwitserland en Duitsland. Verzoeker heeft tijdens het persoonlijk onderhoud uitgebreid de kans gekregen om een verklaring voor deze vaststelling te geven, maar beperkte zich tot het louter ontkennen van de door hem afgelegde verklaringen tijdens zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24).

Hoe dan ook valt niet in te zien waarom verzoeker, na beweerdelijk te zijn gearresteerd en opgesloten op beschuldiging van homoseksualiteit in Nigeria en omwille hiervan zijn land te hebben ontvlucht in 2007, pas bij een vierde verzoek om internationale bescherming en ongeveer 13 jaar na het verlaten van Nigeria, voor het eerst zou aangeven dat hij Nigeria diende te ontvluchten omwille van deze reden. Verzoekers verwijzing naar ontbrekende moed kan geen verschoning bieden voor zijn jarenlange nalatigheid dit gegeven aan te brengen. Op een verzoeker om internationale bescherming rust immers de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

De totale afwezigheid van enige verklaringen omtrent zijn beweerde homoseksuele geaardheid in het kader van zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming ondermijnt verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en hieruit voortvloeiende problemen in Nigeria op fundamentele wijze.

9. De door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde landeninformatie betreft de situatie van personen met een homoseksuele geaardheid in Nigeria. Aangezien verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid gelet op wat voorafgaat niet wordt aangenomen, is de verwijzing naar dergelijke informatie niet dienstig.

10. Verzoeker laat volgende motivering inzake verzoekers medische situatie geheel ongemoeid:
"*Wat betreft de medische documenten die aantonen dat u lijdt aan tuberculose, alsook de door geuite vrees geen adequate behandeling te zullen kunnen krijgen in Nigeria (NPO, p. 24), dient u zich voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging tot verblijf gericht aan de Staatssecretaris of haar gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.*"
Bij gebrek aan enig verweer blijft voormelde motivering, die terecht en pertinent is en steun vindt in het administratief dossier, onverminderd overeind en wordt deze bijgetreden door de Raad.

11. De Raad stelt verder vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

12. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

13. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Edo State geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig maart tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	W. MULS